

АКО НЪКОГА СТАНА БОГАТЪ?...

Събрали се единъ день три деца и започнали да разговарятъ.

— Азъ, — казало едното, — ако нѣкога стана богатъ, ще предприема дълго пътуване по свѣта. Искамъ да видя всички ония мѣста, за които съмъ челъ въ хубавитѣ приказки.

— А пъкъ азъ, — казало другото, — ако нѣкога стана богатъ, ще закупя всичкитѣ ниви, ливади и гори на нашето село и ще накарамъ всички да ми работятъ. Азъ ще стоя подъ дебелитъ сѣнки и ще гледамъ, какъ вървятъ работитѣ ми.

— А пъкъ азъ, — казало третото дете, — ако нѣкога стана богатъ, ще построя въ всѣко село и въ всѣки градъ по една много голѣма кѣща съ стотици стаи, съ градини и водоскоци. И въ тѣзи кѣщипалати ще сбера всички ония дечица, които сж бити и изтезавани отъ пияни родители, които сж гладували и сж страдали като насъ...

Въ това време наблизо вървѣлъ единъ непознатъ бѣлобрадъ човѣкъ. Той чулъ разговора на децата, приближилъ се до тѣхъ и казалъ:

— Ти, — обърналъ се той къмъ първото, — следъ като обиколишъ свѣта и видишъ всичко, ще се завърнешъ съ още по-бедна душа, а скръбъта на сърдцето ти ще бѣде безгранична. Защото ти ще видишъ всичкитѣ неправди и мжки на земята и нѣма да ги забравишъ никога.

— А ти, — обърналъ се той къмъ другото дете, — макаръ и по цѣли дни да лежишъ подъ сѣнкитѣ и да гледашъ, какъ другитѣ работятъ — по-скоро ще се уморишъ отъ тѣхъ и съ по-малко здраве и сили ще бѣдешъ. Защото ти ще станешъ братъ на леностъта, а леностъта е сестра на всички болести и пороци...

На третото дете той нищо не казалъ, Само се навелъ, цѣлуналъ го по челото и следъ това си заминалъ.

Владимиръ Русалиевъ